

мамъ ни най малка наклонность.“ При сичко туй, Аѳиняны тѣ повѣрвали обвинители тѣ и проводили хора да го уловѣтъ, дѣто бы го намѣрили. Но Ѳемистокла съ време извѣстили за туй и той побѣгналь на Островъ Корцира; но като не намѣрвалъ и тукъ безопасность, отдалечилъ са при *Адмета* Молосскія царь. Адмета тогазъ го нѣмало у тѣхъ, Ѳемистоклъ са обѣрнѣлъ къмъ негова та жена съ молба за защита. По нейныя съвѣтъ, той сѣдѣлъ при огнище то съ малкія ѱ сынъ Адмета. Адметъ съ време не былъ пріятель съ Ѳемистокла, но пакъ великодушно го оставилъ у себеси подъ своя защита, макаръ и Лакедемоняны тѣ да искали предаване то му. Гърцы тѣ не преставали да преслѣдovatъ своя благодѣтель, — и той са рѣшилъ да бѣга при Персидекія царь. Адметъ го испроводилъ въ лекедемонскія градъ Пидна, дѣто той сѣднѣлъ на корабъ. Буря та подгонила този корабъ къмъ Аѳинска та ескадра; Ѳемистоклъ почти былъ паднѣлъ въ рѣцѣ тѣ на Аѳиняны тѣ, но тамъ са изъевилъ той на стопана на корабя и съ обѣщаніе — да го облагодари — склонилъ го цѣлъ день да са държи на открито то море. Съ такъвзи начинъ той са избавилъ и благополучно достигнѣлъ Азія. По напредъ той проводилъ до царя Артаксеркса, наслѣдника на Ксеркса, слѣдующе то писмо:

„Азъ Ѳемистоклъ, идѣ при тебе; азъ съмъ този человекъ, който, като бѣхъ принуденъ да отразявамъ нападанія та на твоя отецъ, повечъ отъ сички тѣ Гърцы нанесохъ вредъ на твоя домъ, но и направихъ ёще повечъ добро, слѣдъ туй когато самси бѣхъ вѣнъ отъ опасность, а твой тѣ отецъ са отдалечаваше, обыколенъ съ опасности: защото азъ му извѣстихъ, че Гърцы тѣ са сдумахъ да развалѣтъ мостове тѣ на Гелеспонтъ. Споредъ туй Персы тѣ сѣ длѣжны на мене благодарность за таквози благодѣяніе; азъ и сега ёще мога да ти сторѣжъ важны услуги, защото Гърцы тѣ ма преслѣдватъ за дружба та ми къмъ тебе. Слѣдъ година азъ ще ти открьѣжъ защо съмъ дошелъ тука.“